

## Arrest

nr. 327 327 van 27 mei 2025  
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE  
Rue Grande 84  
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAMARCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 24 november 2022 toe op het Belgische grondgebied, verklaarde zich minderjarig en diende op 29 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 26 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 26 maart 2024 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun te zijn. U bent geboren en getogen in Khater Qalai, gelegen in het dorp Mimla, in het district Khogyani, in de provincie Nangarhar. U woonde hier samen met uw ouders, uw broers, uw zus en uw twee paternale ooms.*

*U bent tot de zevende graad naar school geweest in het dorp Sheikhmal. U werd in 2016 gedwongen te stoppen met school omdat de taliban de tattoo op uw rechter onderarm had opgemerkt. Daar had één van uw vrienden uw initialen S F met een naald getatoeëerd. Terwijl u cricket speelde had u uw kledij met lange mouwen uitgedaan, waardoor de taliban de tattoo had opgemerkt. Ze sloegen en straffen u. Ze zeiden dat u niet naar school mocht terugkeren, tenzij u uw tattoo zou verwijderen. Uw moeder wilde niet dat u zichzelf zou verminken door de tattoo weg te snijden of met zuur weg te halen. Bijgevolg keerde u niet terug naar school en begon u te werken in een carrosseriebedrijf in het dorp Loy Kalai, waar u vier jaar actief bleef.*

*Uw vader L.(...) A.(...) was sinds 2007 werkzaam als soldaat bij de grenspolitie. Hij was initieel gestationeerd in Bagha Mir Shahid. Nadien werd hij verplaatst naar de checkpost nabij Kabul Ada in de stad Jalalabad. Hij stond in voor de bewaking van de toegangspoort. Daarnaast ging hij regelmatig ondersteuning bieden aan de dichtstbijzijnde troepen. Acht of negen maanden voor de machtsovername in Afghanistan werd de grenspolitie opgedoekt en ondergebracht bij het Afghaans Nationaal Leger (ANA). Uw vader kreeg een nieuwe badge en uniform en werkte sindsdien voor het Ministerie van Defensie. Tijdens uw vaders laatste missie, vijf of zes dagen voor de machtsovername, werd hij door een kogel geraakt in zijn kuit. Hij werd behandeld voor zijn verwondingen en kwam vervolgens naar huis.*

*Uw twee paternale ooms startten de vijfde of zesde maand van 2021 met hun opleiding bij het ANA. Zij waren gestationeerd aan de opleidingspost in het district Gardez in de provincie Paktia. Ze konden echter hun opleiding niet afronden, aangezien Gardez op zeven of acht augustus 2021 door de taliban werd ingenomen. Uw ooms zijn daarop naar huis gevlucht.*

*Op negen of tien augustus 2021 vielen vier talibanleden rond twaalf of één uur 's nachts uw huis binnen. U speelde in de gastenkamer het spel Ludu met uw broer en de buurjongen toen u schoten hoorde. U verstopte zich en vernam nadien van uw moeder wat er was gebeurd. Tijdens de inval schoot de taliban uw twee paternale ooms dood. Vervolgens vroegen zij naar uw vader L.(...) A.(...). Uw moeder vertelde dat uw vader niet thuis was. Uw vader was op dat moment bij de buur, een dokter, om de wonde aan zijn kuit te laten verzorgen. Vervolgens vroeg de taliban naar u en uw broer. Uw moeder schreeuwde luid om hulp. Dichtbij uw huis lag een politiecheckpost aan de boomgaard, op vijf tot zeven minuten wandelen van uw thuis. De agenten in de checkpost hoorden het geroep en de schoten. Ze vuurden enkele waarschuwingsschoten af, waarop de taliban vluchtte. Na afloop van de feiten keerde uw vader samen met de burens terug naar huis en kwam u uit de gastenkamer. Hierop zagen jullie de dode lichamen van uw paternale ooms. De burens zeiden dat zij zouden zorgen voor de begrafenissen van uw ooms en geboden jullie te vluchten uit het dorp.*

*Uw hele familie vertrok naar uw maternale oom in Kakrak te Surkhrod. U reisde vervolgens samen met uw vader en oudste broer via Jalalabad en Kabul naar Nimroz. U verliet Afghanistan samen met uw vader op 15 augustus 2021. Uw oudste broer S.(...) verliet het land een dag later.*

*In Pakistan werden u en uw vader met S.(...) herenigd. Toen jullie de grens naar Iran wilde oversteken, raakte u uw vader kwijt. Hij bleef in Iran achter, waar hij tot op heden verblijft. Hij kon tot op heden niet verder reizen omdat hij last heeft van de schotwonde aan zijn kuit. U reisde met financiële steun van uw maternale oom alleen verder naar België. U verklaarde ongeveer een jaar onderweg te zijn geweest naar België. U diende op 29 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Uw broer raakte in augustus 2023 vermist toen hij de grens naar Turkije wilde oversteken. Sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen. Na de machtsovername zou de taliban familieleden van overheidsmedewerkers zoeken. Tien tot twaalf maanden voor uw persoonlijk onderhoud vertelde uw kleine broer u dat de taliban naar u en uw vader vroegen in Kabul Ada, Jalalabad. Ze wilden weten in welk land jullie verbleven. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omwille van uw vaders job. Daarnaast vreest u vervolging door de taliban omwille van uw tatoeage.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw taskara (kopie), de taskara van uw vader (kopie), de taskara van uw moeder, de taskara van uw broers en zus (kopie), de ANA badge van uw vader (kopie), de bankkaart van uw vader (kopie), twee opleidingscertificaten van uw vader (kopie), foto's van uw vader tijdens zijn job (kopie), een foto van u, uw broer en uw vader (kopie) en een foto van uw tattoo (kopie).*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventueel bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient voorts te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.*

*Er moet vooreerst op gewezen worden dat u bij aankomst in België niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) immers aan geboren te zijn op 31 mei 2005 (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NMBV) 29 november 2022, p. 1) en*

verklaarde zichzelf aldus zeventien jaar oud. Er werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd op 13 december 2022, dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan u beweerde. Uit dit onderzoek bleek immers dat u op dat moment reeds een leeftijd had van minimum 24,4 jaar oud, waardoor u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, en u minstens zeven jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

U verklaarde dat uw vader werkzaam was bij de grenspolitie en het ANA gedurende dertien tot vijftien jaar (CGVS, p. 8). Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Vijf of zes dagen voor de machtsovername raakte uw vader gewond in Achin tijdens een gevecht (CGVS, p. 15). U haalt aan dat uw vader samen met u Afghanistan verliet. Uw broer Shirzad verliet Afghanistan één dag na jullie. In Pakistan waren jullie terug samen. Uw vader verblijft momenteel in Teheran in Iran en u staat met hem in contact. Hij kon tot op heden niet verder reizen omdat hij last heeft van de schotwonde in zijn kuit. Uw broer raakte in augustus 2023 vermist bij het oversteken van de grens tussen Iran en Turkije. Sindsdien heeft niemand meer iets over hem vernomen (CGVS, p. 6).

Dient echter het een en ander opgemerkt te worden over de door u aangehaalde problemen, die aanleiding zouden hebben gegeven tot jullie vertrek uit Afghanistan. Vooreerst worden enkele tegenstrijdigheden opgemerkt in uw verklaringen over de inval. Bij aankomst in België beweerde u immers het volgende: "Ze kwamen naar ons huis, er was een gevecht tussen mijn familie en de taliban. Mijn vader raakte gewond en ging naar Pakistan. Daarna werden mijn twee ooms ook vermoord tijdens het vechten. Eens mijn vader weg was, was ons leven in gevaar. Ik vertrok met mijn broer en raakte hem kwijt in Surkrod." (Fiche NBMV, motief voor immigratie, p. 4). Tijdens uw volgend onderhoud beweerde u daarentegen dat uw vader op het moment van de inval bij de burens was. Uw ooms waren thuis en u speelde met enkele jongens, waaronder uw broer, een spel in de gastenkamer. U hoorde schoten en kwam er nadien achter dat de taliban uw beide ooms had vermoord (DVZ CGVS verklaringen, vraag 3.5). Vervolgens verliet u Mimla samen met uw familie (DVZ verklaringen, vraag 32, p. 11). Op het CGVS verklaart u dan weer iets anders, namelijk het volgende: "Op een dag zat ik thuis met mijn broer we waren Ludu aan het spelen. Taliban kwam naar ons huis. Ik hoorde dat er geschoten werd. Ik probeerde me te verstoppen vader was er ook. Nadat het schieten voorbij was zijn we buiten gegaan en in de tuin zag ik dat mijn beide paternale ooms waren doodgeschoten". Tijdens de inval zou de taliban naar uw vader, u en uw broer hebben gevraagd (CGVS, p. 11). U en uw broer bevonden zich in de gastenkamer van uw huis (CGVS, p. 16). Later beweert u opnieuw dat uw vader op het moment van de inval bij de burens was voor verzorging van de schotwonde die hij had opgelopen tijdens een gevecht bij het ANA in Achin (CGVS, p. 15). Kortom zijn uw verklaringen over dit incident geenszins consistent, waardoor dit alles weinig geloofwaardig overkomen.

U legt daarenboven onsamenhangende verklaringen af over de reactie na dit incident, meer bepaald met betrekking tot de verblijfplaatsen en het vertrek van uw vader en uw broer. Bij aankomst beweerde u Afghanistan te hebben verlaten na uw vader, samen met uw oudste broer S.(...), die u vervolgens kwijt raakte in Surkhrod (Fiche NBMV, motieven, p. 4). Uw vader zou zich in Peshawar te Pakistan bevinden, terwijl S.(...) in Mimla zou zijn (Fiche NBMV, familie, p. 3). Toen u een volgende keer gehoord werd, beweerde u Afghanistan samen met uw vader te hebben verlaten. U raakte hem vervolgens in Pakistan kwijt (DVZ verklaringen, vraag 32, p. 11). Uw vader en uw broer S.(...) zouden zich in Iran bevinden (DVZ verklaringen, vraag 13A en 18, p. 7-8). Ook die versie past u nu aan. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat u Afghanistan verliet op 15 augustus 2021 samen met uw vader. Shirzad zou een dag na u vertrokken zijn en u en uw vader hebben vervoegd in Pakistan (CGVS, p. 6). Uw vader zou zich in Teheran bevinden (CGVS, p. 5). Uw oudste broer raakte vermist bij het oversteken van de grens tussen Iran en Turkije. Sindsdien vernam uw familie geen nieuws meer over hem (CGVS, p. 6). Echter later wordt u nogmaals gevraagd naar de verblijfplaatsen van uw familie, wanneer u verklaart dat Shirzad toch in Iran zou verblijven (CGVS, p.19).

Door het afleggen van inconsistente verklaringen over uw vaders problemen, het verblijf van uw vader en broer en de timing van hun vertrek, toont u de problematische situatie waarin zij zich zouden bevinden niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan. U beweert gevlucht te zijn omwille van problemen met betrekking tot uw vaders job en de inval die zou hebben plaatsgevonden.

Echter blijkt uit voorgaande vaststellingen dat uw relaas met betrekking tot deze zaken doorheen uw asielprocedure al enkele keren wijzigde. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat het bijzonder vreemd is dat de taliban, die tijdens de inval duidelijk hadden aangegeven op zoek te zijn naar uw vader, u en uw broer (CGVS, p. 11), niet meer moeite zouden doen om jullie te vinden. U zat namelijk gewoon met uw broer in de gastenkamer een spel te spelen. Dat ze niet simpelweg alle kamers zouden afaan om verder naar jullie te zoeken, is weinig plausibel. De verklaring die u daarvoor geeft, zijnde dat men aan de politiepost iets hoger op vijf minuten van uw huis, enkele schoten in hun richting afvuurden, overtuigt niet. U verklaarde daarover namelijk zelfs nog: "de taliban durfde naar de 'bagh' te gaan en daarop granaten te gooien, dus waarom zouden ze dan niet naar ons huis durven komen?" (CGVS, p. 18). Dat zij desondanks niet naar jullie op zoek zijn gegaan, maar zonder meer op uw ooms zijn beginnen schieten, valt maar moeilijk te rijmen met uw bewering dat zij jullie persoonlijk zouden hebben gevisieerd. Ook dient te worden aangestipt dat het buitengewoon toevallig is dat uw vader net op het moment van die inval, om twaalf uur 's nachts, bij de burens was voor de verzorging van zijn wonde (CGVS, p. 16), een verwonding waarvan u eerder nog beweerde dat die tijdens deze zogezegde inval werd veroorzaakt (Fiche NBMV, motief voor immigratie, p. 4). Uw relaas overtuigt niet.

Verder wenst het CGVS aan te stippen dat u tegenstrijdig bent over de timing van uw vertrek. Zo beweerde u bij aankomst dat u het land verliet veertien maanden voor uw aankomst in België, dus eind september 2021 (Fiche NBMV, traject interceptie en verblijf, p. 4). U zou het land samen met uw broer verlaten hebben, maar hem in Surkhrod kwijtgeraakt zijn (Fiche NBMV, motieven voor immigratie, p. 4). Bij de DVZ verklaarde u dan weer Afghanistan te hebben verlaten vijf of zes dagen voor de machtsovername door de taliban (DVZ verklaringen, vraag 33, p. 12). Op het CGVS beweert u nog iets anders. Initieel verklaarde u dat u in u dorp Mimla hebt verbleven tot aan uw vertrek. Het CGVS vraagt nog verduidelijking over uw verblijf de laatste dagen voor uw vertrek, waarbij u duidelijk stelt steeds in uw dorp Mimla te hebben verbleven (CGVS, p. 4). U zou Afghanistan hebben verlaten op 15 augustus 2021. Het CGVS confronteert u met uw eerdere verklaringen bij de DVZ, waarna u uw verklaringen andermaal wijzigt. U beweert Mimla dan toch te hebben verlaten vijf dagen voor de machtsovername (CGVS, p. 4). De laatste dagen voor de machtsovername zou u in Surkhrod hebben gepend. Van daaruit hebt u vervolgens het land verlaten (CGVS, p. 5) samen met uw vader en uw broer (CGVS, p. 11). Het lijkt er dan ook op dat u uw verklaringen na confrontatie aanpast, waardoor de geloofwaardigheid ervan verder in het gedrang komt.

Al deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de problemen die het gevolg zouden zijn geweest van de beroepsactiviteiten van uw vader.

Tot slot beweert u niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van de tatoeage op uw onderarm (stuk 12). U zou wat dat betreft problemen hebben ondervonden met de taliban op school, waardoor u gedwongen werd uw lessen stop te zetten (CGVS, p. 12). Er moet één en ander worden opgemerkt over het verklaarde incident met de taliban betreffende die tattoo. Vooreerst verklaart u naar school te zijn gegaan in Sheikmal, waar de tattoo voor het eerst door de taliban werd ontdekt. U verklaarde vervolgens dat de tattoo vier of vijf jaar voor uw persoonlijk onderhoud werd geplaatst (CGVS, p. 20), hetgeen wil zeggen dat u deze tattoo voor 2018 nog niet had. U verklaarde echter in 2016 al met school te zijn gestopt (CGVS, p. 7). Gezien u de tattoo toen wellicht nog niet had geplaatst, is het onwaarschijnlijk dat u de school omwille van dit incident zou hebben verlaten. Vervolgens moet worden aangestipt dat u naar een school ging gelegen in een regio die onder de controle van de taliban stond (CGVS, p. 20). Dat u in dergelijke regio zo onbedachtzaam uw kledij zou uitdoen tijdens een spelletje cricket, zodat de taliban uw tattoo kon opmerken, is ongeloofwaardig. Bovendien wordt opgemerkt dat u nog tot augustus 2021 in Afghanistan verbleven en gewerkt zonder verdere problemen te hebben gekend met betrekking tot uw tatoeage. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat uw tatoeage niet werd aangebracht uit een politieke of religieuze overtuiging, het betreft slechts uw initialen. U haalt evenmin aan dat het hebben van tatoeages een integraal deel uitmaakt van uw identiteit. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat u de tatoeages in geval van terugkeer naar Afghanistan bedekt, zoals u zelf lijkt te hebben gedaan in de jaren voor uw vertrek.

De voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. In zoverre uw taskara uw bedrieglijk bevonden leeftijd dient te bevestigen, dient te worden opgemerkt dat dit een onbetrouwbaar document betreft (stuk 1). Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. De taskara's van uw familieleden bewijzen louter hun identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat (stukken 2 tot 6). De badge, bankkaart en de opleidingscertificaten (stukken 7 tot 9) en foto's (stuk 10) die u voorlegt met betrekking tot de werkzaamheden van uw vader is, slagen er niet in om boven staande uiteenzetting in positieve zin om te buigen. Deze bieden hoogstens bewijs voor de beroepsactiviteiten van uw vader, niet voor de problemen die jullie daardoor zouden hebben gekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsvername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe lijden dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t.

Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Lib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Lib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van

de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake

is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende

*omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*

*Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*(...)"*

## 2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

### 2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist het standpunt van de commissaris-generaal dat hij gelogen zou hebben over zijn leeftijd. Hij poneert dat hij de leeftijd heeft opgegeven die op zijn taskara staat en meent dat de 'medische' leeftijdsbepaling, die door bepaalde professionals wordt betwist, niet voldoende kan zijn om aan te nemen dat verzoeker heeft gelogen.

Naar aanleiding van de vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de problemen die hij ingevolge de tewerkstelling van zijn vader bij de grenspolitie zou hebben gekend, stelt verzoeker dat hij wel degelijk consistent is geweest in zijn verklaringen. Zo acht de commissaris-generaal het vreemd dat zijn vader laat op de avond werd behandeld bij de bureaus, terwijl verzoeker beweert verklaard te hebben dat hun buurman overdag in de kliniek werkte en 's avonds in de apotheek en pas 's avonds laat thuiskwam. Voorts herhaalt verzoeker dat hijzelf met zijn vader Afghanistan op 15 augustus 2021 verlaten had en zijn broer de dag nadien het land is ontvlucht. Tevens stipt hij aan dat hij de laatste dagen voor zijn vertrek uit Afghanistan samen met zijn vader en zijn broer in Surkhrod heeft doorgebracht, maar er niet woonde. Volgens verzoeker bestaat er dus geen tegenstrijdigheid omdat hij verklaarde dat hij zijn hele leven in Mimla had gewoond.

Verzoeker geeft aan dat hij tijdens de eerdere interviews geen tijd had om de details van wat er gebeurd was uit te leggen en dat hij zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal bevestigt.

De tegenpartij trekt het werk van zijn vader voor de voormalige Afghaanse overheid niet in twijfel, zo vervolgt verzoeker, waardoor hij meent het risico te lopen om door de taliban te worden vervolgd.

Naar aanleiding van de verklaringen van verzoeker over de tatoeage op zijn onderarm, waarbij hij stelde cricket te hebben gespeeld zonder de tatoeage te verbergen, stelt verzoeker dat de tegenpartij impliciet erkent dat de tatoeage een probleem kan vormen voor de taliban. Omdat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker tot augustus 2021 zonder problemen in Afghanistan had geleefd met de tatoeage, wordt afgeleid dat hij in geval van terugkeer geen problemen zou ondervinden. Verzoeker wijst er echter op

dat hij had verklaard dat hij met school, die zich in een door de taliban gecontroleerd gebied bevond, gestopt is van zodra hij problemen kreeg omwille van zijn tatoeage, terwijl hij zelf in een gebied woonde dat door de overheid werd gecontroleerd. Verzoeker benadrukt dat hij geen rechtstreeks contact had met de taliban vóór de problemen die aanleiding gaven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Verzoeker merkt ook op dat de situatie in zijn land gewijzigd is omdat de taliban sedertdien aan de macht zijn en de wetgeving is gewijzigd. De commissaris-generaal analyseert volgens verzoeker de gevolgen niet van deze tatoeage en de problemen die dit met zich mee zou kunnen brengen. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van november 2022 waarin wordt gewezen op het risico in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van gepercipieerde verwestering. Uit dit alles besluit verzoeker dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Afghanistan waarbij hij stelt dat de conclusies die de verwerende partij uit de landenrapporten trekt genuanceerd dienen te worden omdat er voor de bevindingen uit de *Afghanistan Country Focus* van januari 2022 geen bewijzen zijn. Voorts, zo vervolgt verzoeker, stemt de situatie ter plaatse niet altijd overeen met wat officieel wordt aangekondigd. Verzoeker stelt dat sommige individuele talibanstrijders afwijkend gedrag vertonen omwille van persoonlijke redenen en overgaan tot moorddadige acties tegen vermoedelijke leden van ISKP zonder dat zij hierdoor problemen ondervinden.

Tevens stipt verzoeker, wederom op basis van de *EUAA Country Focus Afghanistan* van januari 2022, aan dat er een risico bestaat in geval van terugkeer voor personen die asiel hebben aangevraagd, omdat deze in rurale gebieden door de pashtoun als verdacht worden beschouwd. Verzoeker stelt dat onmogelijk geconcludeerd kan worden dat hij in geval van terugkeer geen gevaar zou lopen.

## 2.2. Aanvullende nota's

Op 2 januari 2025 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt waarbij de landeninformatie wordt geüpdatet. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

**“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

**EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf)

**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)

**EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)

**EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>

**EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

**EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_Herat\\_City.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf)

**EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf)

**UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan** van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

**COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf)

**EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

### 3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

### 4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn

verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

## 5. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in zijn middel onder andere de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze wetsartikelen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht en verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

### 5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

#### 5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het eveneens door verzoeker geschonden geachte artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van pashtoun-origine is en afkomstig is uit het Khogyani district in de provincie Nangarhar (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 18 april 2023, persoonsgegevens). Bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming gaf verzoeker 31 mei 2005 op als zijn geboortedatum (*Ibid.*, bijlage 26, 29 november 2022). Er werd dus een NBMV-fiche opgemaakt, waarna uit het leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker wel degelijk meerderjarig was (*Ibid.*, Beslissing Dienst Voogdij, 23 december 2022). Verzoeker verklaarde dat zijn motief voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst erin bestond dat zijn vader gewond raakte en twee ooms gedood werden bij een gevecht tussen de taliban en zijn familie, waarna zijn vader naar Pakistan vertrok (*Ibid.*, NBMV-fiche, 29 november 2022). Verzoeker verduidelijkte later dat zijn vader en twee van zijn ooms actief waren voor het voormalige Afghaanse leger en dat er clanconflicten waren met een naburig dorp waarvan de bewoners supporters waren van de taliban (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 18 april 2023). Enkele dagen vóór de machtsovername zouden de taliban naar hun huis gekomen zijn en zijn twee ooms doodgeschoten hebben toen verzoekers vader bij de buurman was (*Ibid.*). Verzoeker zou toen zijn dorp verlaten hebben (*Ibid.*). Op de vraag of hij ooit persoonlijk werd bedreigd door de taliban, stelde verzoeker dat hij een tattoo heeft op zijn arm en dat de taliban, toen hij nog op school was, hem om die reden hadden mishandeld (*Ibid.*).

5.1.3. Verzoeker betwist in een eerste middelonderdeel dat hij gelogen zou hebben over zijn leeftijd. Hij stelt dat hij de leeftijd heeft opgegeven die op zijn taskara (AD, stuk 5, Documenten, kopie taskara verzoeker) staat. Uit het leeftijdsonderzoek was echter gebleken dat verzoeker op 13 december 2022 een minimumleeftijd heeft van 24,4 jaar (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Beslissing Dienst Voogdij, 23 december 2022). Bovendien dient te worden aangestipt dat ernstige twijfels rijzen bij de betrouwbaarheid van de gegevens op de neergelegde taskara: het betreft namelijk een kopie van een duplicaat dat na verzoekers vertrek uit Afghanistan en dus na de machtsovername werd aangemaakt en afgehaald, terwijl verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vraag waar hij het origineel van het duplicaat is kwijtgeraakt (Turkije of Bulgarije) (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 november 2023).

Verzoeker kan zijn weinig betrouwbare documenten en leugenachtige verklaringen niet aangrijpen om te weerleggen dat hij zou hebben gelogen bij het meedelen van zijn leeftijd. Wat er ook van zij, verzoeker brengt geen originele en betrouwbare gegevens aan die een ander licht werpen op de resultaten van het leeftijdsonderzoek, die inderdaad in bepaalde gevallen kunnen worden betwist. Aangezien er in verzoekers geval echter 7 jaar verschil zit tussen zijn verklaringen en de resultaten van het leeftijdsonderzoek, dient hij met zekerheid als meerderjarige te worden beschouwd. Tegen de beslissing van de Dienst Voogdij stond overigens op grond van artikel 14, §1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een beroep open bij de Raad van State, maar verzoeker toont niet aan dat hij dit rechtsmiddel heeft aangewend. Bijgevolg heeft hij berust in het gegeven dat hij als meerderjarige moet worden bejegend, en kan hij deze procedure niet aanwenden om daarop terug te komen. De verklaringen van verzoeker over zijn leeftijd doen wel degelijk afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid, maar zijn niet van doorslaggevend belang om hem internationale bescherming te weigeren.

5.1.4. Verzoeker gaat uit van een onjuiste lezing van de bestreden beslissing waar hij beweert dat de commissaris-generaal het vreemd zou vinden dat zijn vader pas laat op de avond medische zorgen zou krijgen van de burens. De commissaris-generaal wijst in de eerste plaats op de uiteenlopende verklaringen van verzoeker over waar zijn vader zich precies bevond op het moment dat de taliban hun huis aanvielen. Oorspronkelijk verklaarde verzoeker immers dat zijn vader bij deze aanval gewond raakte (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, NBMV-fiche, 29 november 2022). Nadien stelde verzoeker dat zijn vader op het moment van de aanval bij de burens was (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 18 april 2023). Tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde verzoeker dan weer: “(...) (V)ader was er ook.” (AD, stuk 4, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 november 2023, p. 11), om nadien te stellen dat zijn vader pas toekwam toen het vuurgevecht voorbij was en ze zagen dat beide ooms dood waren (*Ibid.*, p. 16) omdat hij zich liet verzorgen voor een verwonding die hij tien dagen voor de val tijdens gevechten op het werk in Achin had opgelopen (*Ibid.*, pp. 6 en 9). De verklaringen van verzoeker over de aanwezigheid van zijn vader bij de inval in zijn huis, hetgeen de rechtstreekse aanleiding zou hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, zijn dermate tegenstrijdig dat er aan dit incident geen enkel geloof kan worden gehecht.

5.1.5. Daarnaast lopen de verklaringen van verzoeker uiteen wat zijn verblijfplaatsen gedurende de laatste dagen voor zijn vertrek en het precieze tijdstip van zijn vertrek betreft. Verzoeker verklaarde initieel dat zijn vader na het incident naar hun huis naar Pakistan ging, waarna zijn twee ooms vermoord werden, hij voor zijn leven vreesde en daarna samen met zijn broer vertrok, maar deze laatste in Surkhrod kwijtraakte (*Ibid.*, NBMV-fiche, 29 november 2022). Naderhand beweerde verzoeker dat bij het geweldsincident zijn twee ooms waren doodgeschoten en dat hij pas daarna samen met zijn vader en zijn broer naar Surkhrod was gegaan en van daaruit naar Kabul (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 november 2023, p. 11). Dit strookt dan weer niet met zijn uitdrukkelijke verklaring dat hij steeds in Mimla, in het district Khogyani, verbleef tot aan zijn vertrek op 9 of 10 augustus 2021 (*Ibid.*, Verklaring DVZ, 18 april 2023, persoonsgegevens). Eerder had hij echter zijn vertrek uit Afghanistan na de machtsovername gesitueerd, in september 2021 (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, NBMV-fiche, 29 november 2022), terwijl hij zijn vertrek daarna dus op 9 of 10 augustus 2021 situeerde, dus vóór de machtsovername. Door in zijn middel een versie aan te reiken waarbij hij zijn vertrek, samen met zijn vader, op 15 augustus 2021 situeert, en stelt dat zijn broer de dag nadien het land is ontvlucht, kan hij de opvallende tegenstrijdigheid over het tijdstip waarop hij zijn land van herkomst verliet, niet opheffen. Gezien de impact van de machtsovername op 15 augustus 2021 mag redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijk kan aangeven of zijn vertrek uit zijn land van herkomst vóór of na deze cruciale datum plaatsvond. Ook door het achteraf bevestigen van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, kan verzoeker niet verhullen dat hij over cruciale aspecten van zijn asielrelaas tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

5.1.6. Zoals verzoeker aangeeft in zijn middel, wordt het aannemelijk geacht dat verzoekers vader voor de voormalige Afghaanse overheid heeft gewerkt. Hierbij dient echter te worden gewezen op de pertinente overweging van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat het niet onmogelijk is dat familieleden van personen die bindingen hadden met de voormalige Afghaanse overheid te maken krijgen met vervolgingsdaden, maar dat dit afhankelijk is van hun persoonlijke situatie. Dit kan te maken hebben met het gegeven dat de taliban op zoek zouden zijn naar dit familielid, zoals vermeld in de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst. Aangezien verzoeker er geenszins in geslaagd is aannemelijk te maken dat de taliban daadwerkelijk op zoek waren naar zijn vader, kan hij geen vrees voor vervolging puur uit de beroepsactiviteiten van zijn vader voor de machtsovername.

5.1.7. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij nooit persoonlijk door de taliban werd bedreigd, behalve toen hij een viertal jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan op school problemen ervoer omwille van een tatoeage op zijn onderarm (AD, stuk 5, Documenten, Foto van de tattoo van verzoeker (kopie)). Verzoeker verklaarde dat de taliban hem op school aanspraken en vroegen om de tattoo te verwijderen, en dat ze hem

fysiek zouden hebben mishandeld toen dit onmogelijk bleek (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 18 april 2023). De Raad merkt vooreerst op dat het bevreemdend is dat verzoeker door een vriend zijn initialen in Latijns schrift zou hebben laten tatoeëren toen hij nog op school zat (en niet in perso-arabisch schrift). Bovendien situeert verzoeker de problemen met de taliban omwille van zijn tatoeage een viertal jaar voor zijn vertrek, terwijl hij verklaarde dat hij de school verliet in 2016 (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 november 2023, p. 7). Zijn problemen met de taliban op school zouden dus hebben plaatsgegrepen nadat hij de school reeds verlaten had, waardoor hieraan weinig geloof kan worden gehecht. Zijn familieleden maakten bovendien geen probleem van zijn tatoeage (*Ibid.*, p. 20), en sedert het incident enkele jaren vóór zijn vertrek zou hij geen talibanleden meer zijn tegengekomen die hem hierover aanspraken (*Ibid.*, p. 20-21). In zijn middel stelt verzoeker dat hij destijds in een gebied woonde onder overheidscontrole en dat dit nu niet langer het geval is, maar hij toont niet aan dat hij in geval van terugkeer een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van de getatoeëerde letters op zijn onderarm.

5.1.8. In zijn verzoekschrift wijst verzoeker tenslotte op een risico op vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering, maar hij brengt geen concrete elementen aan die op dergelijk risico zouden wijzen. In haar aanvullende nota van 2 januari 2025 stelt de commissaris-generaal het volgende betreffende het risico op vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering na een verblijf in het Westen:

**“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanistan sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.*

*De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.*

*Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.*

*Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.*

*Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.*

*De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform.*

Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen.

De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de

*persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.”*

Verzoeker heeft zijn vormende jaren in zijn land van herkomst doorgemaakt en verblijft ondertussen (slechts) 2,5 jaar in België. De duur van zijn verblijf in het Westen weegt dus geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst. Verzoeker heeft geen bijkomende informatie aangereikt die toelaat te beoordelen hij in geval van terugkeer als ‘verwesterd’ zal worden gepercipieerd. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij poneert dat hem op die basis de vluchtelingenstatus zou moeten worden verleend.

5.1.9. Op basis van het geheel van zijn vaststellingen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig concluderen dat verzoekers relaas totaal ongeloofwaardig is. Verzoeker slaagt er in zijn middel niet in de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

## 5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

### 5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit :*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn familieleden voor het voormalige Afghaanse leger een risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. In zijn tweede middelonderdeel betoogt verzoeker dat er een algemene tendens bestaat van toenemend geweld in de regio waarvan hij afkomstig is. Hij baseert zich hierbij op informatie uit 2022. Het zou hierbij hoofdzakelijk gaan om gericht geweld tegen individuen die ervan verdacht worden bindingen te hebben met ISKP, waarbij de plegers van het geweld ongemoeid zouden worden gelaten.

5.2.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij als een tegenstander van de taliban zal worden gepercipieerd of dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van gerichte vormen van geweld, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, omdat hij geassocieerd zou worden met de voormalige Afghaanse overheid of met de buitenlandse troepen die destijds in Afghanistan gestationeerd waren.

5.2.6. In zijn aanvullende nota van 2 januari 2025, waarin onder andere de EUAA *Country Focus Afghanistan* van november 2024 mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan *“dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het*

conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024. In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36). De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. (...)"

5.2.7. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *Afghanistan Country Focus* van december 2023, nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit het district Khogyani in de provincie Nangahar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, omdat het niveau van het aanwezige willekeurige geweld, in zoverre er al sprake is van een gewapend conflict, dermate laag is dat de kans om hiervan als burger slachtoffer te worden uiterst miniem is.

## 6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A, §2 van het Vluchtelingenverdrag, noch van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft ook geen motiveringsgebrek aangetoond.

De door verzoeker aangevoerde middelen zijn ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN